

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 24: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Frit valg af klubtilbud eller andre socialpædagogiske fritidstilbud over kommunegrænser og indførelse af minimumsgrænse for tilskud til private pasningsordninger m.v.). Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed). (Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Det er jo langtfra første gang, vi har dette forslag til behandling her i salen, men nu prøver vi igen.

Formålet med forslaget er at give mulighed for forældrenes frie valg af klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud på tværs af kommunegrænsen. Endvidere indføres der en minimumsgrænse på 75 pct. for tilskud til private pasningsordninger.

I Venstre er vi rigtig glade for dette forslag. Det udvider det frie valg til endnu et område og gør hverdagen lidt mere fleksibel for børnefamilier. Forældre kan nu i samråd med deres børn vælge lige netop det klubtilbud, der passer til det enkelte barn eller til den enkelte familie, for der kan jo være mange årsager til, at man måske finder tilbuddene i nabokommunen bedre. Der kan så være en familie, der påtænker at flytte til nabokommunen, men tøver, fordi barnet ikke skal rives ud af et godt og trygt klubtilbud og væk fra vennerne. Det problem kan dette forslag være med til at løse.

Ligeledes kan Venstre også støtte de forbedringer af reglerne om tilskud til private pasningsordninger, der ligger i forslaget. Der indføres en minimumsgrænse på 75 pct. af den billigste nettodriftsudgift pr. plads i et tilbud til samme aldersgruppe i kommunen. Pengene følger altså barnet, og det giver friere rammer, og det synes vi i Venstre er et godt princip, og på den baggrund kan Venstre støtte forslaget.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Hüseyin Arac.

Hüseyin Arac (S):

Vi Socialdemokrater er med på, at pasning og klubmuligheder, herunder valgmulighederne for unge og deres familier, gøres bedre og bredere. Derfor er vi som udgangspunkt positive over for dette forslag, der kan sikre et væld af klubtilbud på tværs af kommunegrænserne. Kommunesammenslutningerne vil også løse en del af problematikken.

Men vi Socialdemokrater har også en række bekymringer i forhold til indholdet af dette forslag. Der blev peget på flere problemstillinger i høringssvarene, da forslaget blev fremsat i sidste samling. Ministeren har besvaret nogle af disse, men jeg er ikke helt overbevist om, at lovændringen ikke giver nogen problemer.

Kl. 16.15

Først er der spørgsmålet om ghettoiseringen. Flere høringsparter peger på denne problematik. Faren kan være, at vi kan risikere, at ressourcestærke forældre, både oprindelige danskere og nydanskere, vælger at sende deres børn i et klubtilbud i et andet område end deres eget, hvor der er færre sociale problemer f.eks. Børnene skal selv tage bussen eller bliver måske kørt til klubben. Det er ikke ligesom i børnehaven, hvor forældrene kan aflevere børnene, når de skal på arbejde, og hente børnene, når de kommer hjem fra arbejde.

Somme tider er der et tæt samarbejde mellem den lokale skole, klubber, fritidshjem. Det bliver svært at bevare dette gode samarbejde, hvis børnene går i en anden klub end den i deres lokalområde.

Vi vil gerne være sikre på, at alle familier, der ønsker et klubtilbud et andet sted end i deres lokalområde, er stillet lige, så det ikke kun gælder dem, der har bil eller penge til at transportere deres børn. F.eks. er vi ikke sikre på, at fru Hansen, der er på kontanthjælp, og som vil sende sin datter til en klub i en anden kommune, er lige stillet pengemæssigt eller økonomisk.

Vi vil kræve, at der stilles samme krav til kvalitet og kvalitetskontrol til de private pasningsordninger, som der stilles til offentlig pasning. Private pasningsordninger skal ikke favoriseres i forhold til offentlige pasningstilbud. Kvalitet betyder meget for os Socialdemokrater, og den skal bevares på det høje niveau, som den er på nu – måske gøres lidt bedre.

Arbejdsforholdene for medarbejderne skal heller ikke forringes, hverken i de private eller i de offentlige pasningstilbud. Det er vores holdning.

Der er også en del administrative opgaver, der er forbundet med dette forslag. Ministeren siger, at kommunerne kan sende de administrative udgifter videre til forældrene. Der er nogle forældre, der måske ikke har råd til at betale.

Så kan jeg ikke finde ud af, hvad der sker med hensyn til de børn, der har hel eller halv friplads. Kan de tage fripladsordningen med til en anden kommune, hvis de vælger et klubtilbud i en anden kommune? Det vil jeg også gerne have svar på.

Dette forslag kan være fordelagtigt for velhavende, de rige forældre. Vi vil meget gerne, at alle dem, der har lyst til at bruge det, kan bruge det, så derfor skal vi måske kigge på, om der er nogen uligheder for forældre, som vil benytte den mulighed.

Jeg er selvfølgelig betænkelig ved, at der kan blive skabt et skel imellem børn med en anden etnisk baggrund, et skel imellem ressourcerne til unge og unge med få ressourcer, og sidst, men ikke mindst, et skel mellem rige og fattige børn. Det skal vi ikke skabe.

Vi er som sagt positive over for lovforslaget, men vi vil under udvalgsbehandlingen prøve på at få besvaret nogle af de spørgsmål, som jeg har stillet på vegne af Socialdemokraterne.

Socialdemokraterne kan støtte den videre udvalgsbehandling af dette forslag.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Martin Henriksen (DF):

Da der allerede eksisterer ordninger om frit valg angående dagtilbud, anser Dansk Folkeparti det for rimeligt, at frit valg-ordningen udvides, så børn og unge også får gavn af det frie valg.

Det er væsentligt for Dansk Folkeparti, at ordningen ikke forringer mulighederne for klubtilbud. Det gør den ikke. Tværtimod forbedres mulighederne for en effektiv og seriøs behandling af familiens ønsker. I stedet for en offentlig styring indføres der en ret til fritidstilbud på tværs af kommunegrænser, dog med den undtagelse, at en kommune kan nægte adgang til en institution, hvis der ikke er kapacitet nok på det pågældende sted. Der er fin balance i lovforslaget.

Lovforslaget beskytter også den enkelte kommune mod store økonomiske byrder, i og med at tilskuddet ikke skal overgå det gældende prisniveau i opholdskommunen. Dog kan der vises særlige hensyn til f.eks. handicappede.

Dansk Folkeparti finder det også fornuftigt, at familier ved en flytning ikke nødvendigvis behøver at fjerne det pågældende barn eller unge menneske fra de vante omgivelser. Det giver social tryghed og er med til at fremme et fornuftigt udgangspunkt for det unge menneskes videre færden i samfundet.

Ligeledes finder vi det rimeligt, at den unge ved f.eks. skilsmisse, hvor vedkommende naturligt er i konflikt med sine følelser, ikke bliver unødigt forstyrret i sin daglige færden netop på grund af muligheden for at bevare sin plads i klubben. Når en eller begge forældre flytter som følge af skilsmisse, er det vigtigt, at det offentlige ikke er med til at forværre situationen unødvendigt.

Kl. 16.20

Forslaget har en god social profil, og det gør, at Dansk Folkeparti er positiv over for regeringens tiltag på dette område. Vi mener som sagt, at det er vigtigt at tage hensyn til børnenes tarv, og det gør dette forslag efter vores vurdering.

Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Per Ørum Jørgensen (KF):

For Det Konservative Folkeparti har det høj prioritet at sikre fleksible og tidssvarende løsninger til børnefamilierne. Dette lovforslag giver mulighed for, at en kommunegrænse ikke sætter en hindring for familiernes valg af klubtilbud, på samme måde som regeringen tidligere har sikret, at forældrene kan vælge dagtilbud over kommunegrænserne.

Endvidere sikres det, at kommunerne ikke spænder ben økonomisk, hvis private ønsker at etablere en privat pasningsordning.

Ved at indføre en minimumsgrænse på 75 pct. af den billigste nettodriftsudgift pr. plads i dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen skabes der et mere varieret udbud af løsninger til borgerne på pasningsområdet og dermed større fleksibilitet og valgfrihed.

Vi Konservative finder det endvidere positivt, at kommunerne får pligt til at tilbyde at sørge for forældrenes administration af pasningsordningen mod en reduktion i tilskuddet.

Alt i alt rummer lovforslaget fra den konservative minister bedre og tidssvarende løsninger til børnefamilierne, og vi kan på den baggrund naturligvis støtte forslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre tilkendegav allerede ved førstebehandlingen af dette forslag inden valget,

at vi var positive over for forslaget, og det er vi fortsat. Vi ser frem til det udvalgsarbejde, der skal foregå omkring det, med de spørgsmål, der er blevet rejst her i salen nu og tidligere.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvem kan være imod frit valg? Der er mange gode ting, men også mange problemer i lovforslaget, f.eks. problemet med større forældrebetaling eller risiko for øget ghettoisering. SF skal have afdækket de her ting mere tilbundsående og vil gerne afvente udvalgsarbejdet før vores stillingtagen.

Line Barfod (EL):

Også dette er jo en genfremsættelse af et forslag, som vi førstebehandlede inden valget. Som Enhedslisten gav udtryk for på det tidspunkt, så er der jo ikke nogen, der kan have noget imod, at barnet, hvis man flytter til nabokommunen, kan blive gående i klubben, men der er en række problemer, som flere andre ordførere også har været inde på, og som man er nødt til at se nærmere på.

Vi har jo haft en tilsvarende debat i forhold til regeringens gennemførelse af frit valg på skoleområdet og med hensyn til daginstitutioner, hvor den store nervøsitet i kommunerne jo er risikoen for, at det fuldstændig fjerner muligheden for, at kommunerne selv kan gå ind demokratisk og beslutte, at nu prioriterer de et bestemt område med nogle lavere takster eller bedre vilkår, fordi forældrene nu kan vælge frit over kommunegrænserne der, hvor det passer dem bedst, i stedet for at man kæmper i sin egen kommune for at prøve at få nogle bedre forhold. Så der er nogle ting, der skal ses på under udvalgsarbejdet.

Så synes vi i øvrigt, at det, regeringen burde være mest optaget af, var at sikre at få nogle bedre vilkår i dagtilbuddene, herunder også at sætte nogle flere ressourcer af til klubberne, at ansætte nogle flere til at tage sig af vores unge. Det kunne man jo gøre, stort set uden at det kostede noget, fordi man sparede dagpengene. Så muligheden var der, hvis regeringen var optaget af at gøre det bedst mulige for de unge, i stedet for at man var mest optaget af at lave frit valg.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Så er det familie- og forbrugsministeren, undskyld, forbrugsministeren,

Familie- og forbrugsministeren (Lars Barfoed):

En forbrugsminister er en, der bruger penge. En forbrugsminister er en, der tager sig af forbrugernes interesser.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ja, det har jeg forstået, og det var også derfor, jeg rettede det. Ministeren må meget undskylde, jeg skal fremover titulere ministeren med den rigtige titel.

Familie- og forbrugsministeren (Lars Barfoed):

Det er i orden.

Jeg vil gerne takke for ordførernes indlæg. De har jo været overvejende positive over for grundtanken, enkelte har haft nogle kommentarer og nogle betænkeligheder, og dem skal jeg vende tilbage til.

Kl. 16.25

Jeg vil godt sige, at vi i ministeriet har fået mange henvendelser fra forældre, som netop har ønsket, at loven om frit valg af dagtilbud over kommunegrænserne også kunne gælde for klubtilbuddene. Det er jo så det, vi gør muligt nu, altså at et barn kan bevare sin klubplads i en kommune, selv om familien skulle flytte til en anden kommune. Jeg mener ikke, der kan være tvivl om, at det har stor betydning at kunne blive i det klubtilbud, hvor man har sine venner, i hvert fald for mange af de unge mennesker og i hvert fald i en overgangsperiode, når man er flyttet.

Forslaget om at indføre en minimumsgrænse for tilskud til privat pasning skal jo ses i sammenhæng med regeringens ønske om størst mulig valgfrihed for forældrene. Hidtil har det ikke været sådan, at der har været nogen minimumsgrænse for tilskuddets størrelse. Det har i nogle tilfælde betydet, at kommuner har givet meget lave tilskud til forældrene for at undgå oprettelse af private pasningsordninger. Lovforslaget om indførelse af en minimumsgrænse for kommunens tilskud skal derfor gøre det til et mere frit valg, som forældrene får.

Så vil jeg godt tilføje, at vi jo altid taler om et frit valg for forældrene, men jeg er sikker på, at forældrene også taler med deres børn, og det her er jo også et spørgsmål om at give børnene nogle muligheder, at tage afsæt i børnenes og de unges syn på det og sige, at hvis de virkelig har et problem med at skulle flytte fra en institution til en anden i forbindelse med, at forældrene flytter, så

kan man altså tilgodese deres ønsker. Og det synes jeg er fantastisk vigtigt at vi er opmærksomme på overalt i lovgivningen.

Der har, som jeg nævnte, været enkelte kritiske bemærkninger. Generelt har de jo omfattet hele spørgsmålet om ghettoisering. Bl.a. var hr. Hüseyin Arac inde på den problemstilling, og jeg vil da i hvert fald sige, at jeg synes, det er noget, vi skal være meget opmærksomme på, når vi følger implementeringen af lovforslaget og ser, hvordan udviklingen går, og eventuelt sætte ind på andre måder for at undgå en sådan ghettoisering. Men umiddelbart er det mit skøn, at risikoen for det er ganske begrænset.

Det er jo ikke sådan, at et forslag som det her vil føre til, at børnene og de unge mennesker vil begynde at flytte rundt mellem deres klubber, blot fordi vi skaber denne her mulighed. Det er jo ikke sådan noget, man bare lige gør, man skal søge kommunen om det osv. Så jeg tror, vi vil se, at det trods alt er noget, der sker i så begrænset omfang, at det ikke fører til noget, der kunne ligne ghettoisering. Og jeg mener heller ikke, at de erfaringer, man har med ordninger på dagtilbuddene, på nogen måde indikerer det. Men det skal vi naturligvis holde øje med. Hr. Hüseyin Arac spørger også, om det er sådan, at man kan tage sin fripladsordning med, og det kan man gøre i denne her sammenhæng.

Ellers takker jeg som sagt for de positive tilkendegivelser, der har været. Vi vil naturligvis grundigt under udvalgsbehandlingen svare på de spørgsmål, der måtte være. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen og takker for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Private leverandører af dagtilbud – pengene følger barnet).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Det er igen en genfremsættelse af et lovforslag fra sidste samling. Med forslaget gives der mulighed for, at private leverandører af dagtilbud kan etablere sig. Forslaget består kort af to hovedelementer: Dels lettes adgangen for kvalificerede private leverandører til at oprette og drive daginstitutioner, og dels gives der mulighed for, at private institutioner kan trække overskuddet ud af driften.

Der skal ikke være tvivl om, at vi i Venstre er store tilhængere af dette forslag. Ved at give mulighed for, at private kan etablere en privat institution, vil der blive åbnet op for helt nye muligheder af dagtilbud, der kan målrettes den enkelte familie eller det enkelte barn.

Vi kan få en bred vifte af forskellige tilbud, som børnefamilierne frit kan vælge imellem, og hvor pengene følger barnet. Det kunne eksempelvis være idrætsforeninger, der ønsker at oprette ordninger, eller det kunne være virksomheder, der ønsker at give et tilbud, måske med lidt længere åbningsstid, til glæde for deres medarbejdere og deres børn, ordninger, der kan skabe mere valgfrihed og mere fleksibilitet for børnefamilierne, ordninger, der kan gøre hverdagen lidt lettere, lidt sjovere.

Kl. 16.30

Når det så er sagt, skal der naturligvis også stilles krav og kvalitetskrav til de private leverandører. Kvaliteten skal være i orden, men er den det, så ser Venstre de private aktører som et rigtig godt supplement til de kommunale dagtilbud.

Eksempelvis er et af kvalitetskravene, at dagtilbuddene skal understøtte grundlæggende værdier som demokratiforståelse, integration og samhørighed med det danske samfund. Men lever en privat leverandør op til kvalitetskravene,